

Familie rechtbank Antwerpen (afd. Antwerpen), vonnis 6 februari 2019

Nationaliteit – Article 5 WBN – Ontbrekende geboorteakte – Somalië – Akte van bekendheid – Twijfelachtige identiteit en herkomst

Nationalité – Article 5 CNB – Manque de l’acte de naissance – Somalie – Acte de notoriété – Identité et provenance douteuse

Inzake:

de heer **M.H.**,
geboren te [...] (Somalië) op [...] 1984 en wonende te 2200 Herentals, [...],

hebbende als raadsman meester Johan Thoen, advocaat, kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Grote Markt 61 bus 31.

I. Procedure:

De rechtbank heeft onder meer kennis genomen van:

- de akte van bekendheid opgesteld door de vrederechter van het zesde kanton te Antwerpen op 2 november 2016,
- het schriftelijk negatief advies van mevrouw H. De Vrij, substituut procureur des Konings, dd. 1 juni 2017, waarop door verzoeker schriftelijk werd gerepliceerd,
- de stukken.

Gehoord verzoeker en zijn raadsman op de zitting van 2 januari 2019 in raadkamer.

Gehoord de heer Steven Vandromme, eerste substituut van de procureur des Konings, in zijn mondeling advies op de zitting van 2 januari 2019, waarop werd gerepliceerd.

II. Verzoek:

Verzoeker vraagt, conform artikel 5, § 3 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, de homologatie van de akte van bekendheid, opgesteld door de vrederechter van het zesde kanton te Antwerpen op 2 november 2016, en ondergeschikt machtiging om een beëdigde verklaring af te leggen, zoals voorzien in artikel 5, § 4 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

III. Beoordeling:

Verzoeker wenst een naturalisatieprocedure in te leiden.

Hij houdt voor geen geboorteakte te kunnen bekomen en in de reële onmogelijkheid te verkeren om een gelijkwaardig document voor te leggen, afgegeven door de diplomatieke of consulaire overheid van zijn geboorteland.

Overeenkomstig artikel 5 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit werd een akte van bekendheid opgesteld.

Een akte van bekendheid, opgemaakt in functie van artikel 5 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, is een akte verleden voor een openbaar ambtenaar waarin personen verklaren dat bepaalde feiten algemeen bekend zijn. De akte heeft tot doel een openbaar geschrift te vervangen dat onmogelijk kan voorgelegd worden. Eventueel kan een machtiging worden verleend om een beëdigde verklaring af te leggen in de zin van artikel 5, § 4 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, indien voldoende blijkt dat de betrokkene in de onmogelijkheid verkeert zich een valabele akte van bekendheid te verschaffen.

Het betreffen uitzonderingen op de regel dat alleen akten van de burgerlijke stand het wettelijk en onbetwistbaar bewijs inzake de staat van de personen leveren.

De primaire voorwaarde om in aanmerking te komen voor deze uitzonderingen is het bewijs dat men geen geboorteakte kan bekomen en dat men in de reële onmogelijkheid verkeert om een gelijkwaardig document voor te leggen, afgegeven door de diplomatieke of consulaire overheid van zijn geboorteland, minstens daartoe zware moeilijkheden ondervindt.

De rechtbank heeft in dat verband een beoordelingsmarge en is naargelang de omstandigheden niet gehouden op het verzoek in te gaan. Dit kan het geval zijn wanneer de verklaringen van de verzoeker omtrent zijn identiteit en afkomst ongeloofwaardig zijn en het verzoek derhalve niet rechtmatig lijkt. (Cass. 13 oktober 2011, nr. C.10.0397.N).

Het vervangen van een geboorteakte door een akte van bekendheid of door een beëdigde verklaring kan aldus in principe slechts worden toegestaan in zoverre de beweerde identiteit van de betrokkene door stukken wordt bevestigd, ongeacht of het verzoek wordt gedaan met het oog op een aanvraag tot naturalisatie of in functie van een voorgenomen huwelijk. Er moet met andere woorden een begin van bewijs zijn van de ware identiteit van de verzoeker (vgl. Cass. 13 oktober 2011, nr. C.10.0397.N).

De rechtbank stelt vast dat verzoeker er niet in slaagt zijn identiteit aannemelijk te maken.

Verzoeker deed op 30 juni 2008 een eerste asielaanvraag en werd in dat verband gehoord door het CGVS. De asielaanvraag werd op 2 oktober 2008 afgewezen op basis van een uitvoerige motivering aangaande de beperkte geografische kennis en de beperkte algemene kennis van het Somalisch clansysteem, wat tot de conclusie leidde dat verzoeker er niet in slaagde zijn Somalische afkomst aannemelijk te maken [...].

Verzoeker maakte bovendien kennelijk gebruik van valse papieren, meer bepaald een Somalische geboorteakte (waarvan hij de valsheid erkent, [...]) en een Somalisch paspoort [...] en is dan slecht gekomen om thans om soepelheid te vragen bij de beoordeling van zijn aanspraken. Zijn geloofwaardigheid wordt er bovendien ernstig door aangetast.

Het beweerde gebrek aan medewerking van de Somalische ambassade wegens zijn ethnische afkomst wordt niet aannemelijk gemaakt, laat staan bewezen. Er bevinden zich in het dossier slechts twee brieven van zijn vorige raadsman aan de ambassade. De eerste van 22 februari 2017 werd niet afgehaald. Op de tweede van 28 maart 2017 is blijkbaar een verhoor of onderhoud gevolgd op de ambassade op 2 november 2017, blijkbaar zonder gunstig gevolg, zogenaamd omdat verzoeker geen Somalisch zou spreken. Enig bewijs van de reden van de afwijzing ligt niet voor. Er is blijkbaar ook geen contact meer geweest met de ambassade sindsdien. Volgens de inventaris van het dossier van verzoeker zou er een "schrijven ambassade Somalië te Brussel d.d. 2/11/2017" zijn [...], doch dit wordt niet voorgelegd.

De bijgebrachte verklaringen zijn niet van aard de twijfels omtrent de identiteit en afkomst van verzoeker weg te nemen.

Zijn identiteitsgegevens worden aldus onvoldoende gestaafd.

Het is aldus zelfs niet mogelijk na te gaan of de primaire voorwaarde om in aanmerking te komen voor de uitzonderingen zoals hoger aangehaald, vervuld is.

Het verzoek wordt afgewezen.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Stelt vast dat de wet op het taalgebruik in gerechtszaken is nageleefd.

Alle verdere en strijdige middelen verwerpend.

Verklaart het verzoek toelaatbaar, doch ongegrond.

Legt de kosten ten laste van verzoeker.

Dit vonnis werd uitgesproken op zes februari tweeduizend negentien in openbare zitting van de Kamer AF2, die samengesteld was uit:

H. Smeyers, rechter

C. Lemmens, griffier

S. Vandromme, eerste substituut-procureur des Konings